

Arrest

nr. 171 434 van 7 juli 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 13 juni 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 april 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De zaken 99 565 en 99 469 (volgnr. 14) worden samen opgeroepen en behandeld.

De voorzitter wijst er de verzoekende partijen op dat zij bij beroep gekend onder rolnummer 135 715 meer recente bevelen om het grondgebied te verlaten dan de thans bestreden bevelen hebben aangevochten en vraagt hen of zij menen hun belang te behouden indien wordt uitgegaan van de hypothese dat de Raad het beroep tegen de meer recente bevelen zou verwerpen, in welk geval deze bevelen dus staande zouden blijven en de verwerende partij er nog naar zou kunnen teruggrijpen bij een eventuele vernietiging van de thans bestreden, oudere bevelen. De verzoekende partijen stellen dat zij ook in de door de voorzitter geschetste hypothese hun belang behouden, daar er dan sprake zou

zijn van herhaalde bevelen om het grondgebied te verlaten en dit een impact zou kunnen hebben op andere beslissingen, zoals het opleggen van inreisverboden.”

Uit arrest nr. 171 433 van 7 juli 2016 blijkt dat het beroep dat werd ingesteld tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 17 juni 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van dezelfde datum waarbij bevelen om het grondgebied te verlaten uitgereikt worden, waaronder één gericht aan de verzoekende partij, werd verworpen.

Het belang bij het bestrijden van de thans bestreden beslissing, zijnde een bevel om het grondgebied te verlaten dat dateert van 24 april 2012 is dan ook verloren gegaan. Immers, indien de Raad deze beslissing vernietigt, is er in het rechtsverkeer nog het bevel om het grondgebied te verlaten aanwezig dat van recentere datum is en definitief en uitvoerbaar is, namelijk het bovenvermeld bevel om het grondgebied te verlaten van 17 juni 2013. De eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten kan de rechtstoestand van de verzoekende partij dus niet wijzigen (cf. RvS 21 december 2011, nr. 216.972).

Het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting kan hieraan geen afbreuk doen. Zij concretiseert niet nader op welke beslissingen meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten een impact kunnen hebben en een inreisverbod kan overeenkomstig het gestelde in artikel 74/11, §1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet reeds worden opgelegd als er één bevel om het grondgebied te verlaten niet wordt uitgevoerd.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA